

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ**1η δραστηριότητα**

A1. α) Η μουσική η ίδια διαθέτει ποικίλα μέσα για να εξωτερικεύσει σκέψεις και συναισθήματα (<<...μια γλώσσα τόσο πλούσια που να καλύπτει όλο το φάσμα αυτών>>), διαθέτει καθολικό χαρακτήρα (<<Είναι μια γλώσσα για όλους τους ανθρώπους>>) και σε πολλές περιπτώσεις εκφράζει τις καταστάσεις καλύτερα από τον λόγο (<<Είναι μια γλώσσα...αποτελεσματικότητας>>).

A1. β)Επίκληση στη λογική:τεκμήρια-πόρισμα έρευνας <<επιστημονικές μελέτες...μνήμης>>, παραδείγματα <<είναι συνάμα...συρτάκι...>>, γεγονός <<οι αρχαίοι Έλληνες...μουσικής>>.

Επίκληση στο συναίσθημα: ερωτήσεις (όλη η πρώτη παράγραφος), σημεία στίξης (θαυμαστικό <<Γι' αυτό αγαπάμε...αισθανόμαστε!>>, πρόκληση συναισθημάτων-αγάπη για τη μουσική)

2η Δραστηριότητα

A2. α). Η χρυσή γλώσσα της μουσικής, Η μουσική μιλά σε όλους

A2 β) Αιτιολόγηση (<<γιατί η μουσική δημιουργείται...>>, <<γιατί υπάρχει...>>)

Παραδείγματα (<<τζαζ...συρτάκι...>>)

A2 γ) 1β, 2β, 3α

A3)Είδος κειμένου: άρθρο

Γλώσσα: επίσημη

Ύφος: δοκιμιακό

Τίτλος: (ενδεικτικός) Μουσική: η διεθνής γλώσσα που έχουμε ανάγκη

Πρόλογος: Μία από τις σημαντικότερες μορφές γνήσιας ψυχαγωγίας στη ζωή του ανθρώπου είναι η μουσική. Από τα αρχαία χρόνια αποτελούσε βασικό τμήμα της εκπαίδευσης και των δραστηριοτήτων πολλών λαών. Σήμερα ωφελεί ποικιλότροπα τον άνθρωπο και θεωρείται διεθνής γλώσσα.

Κυρίως θέμα

Πρώτο ερώτημα: Πνευματική επίδραση-διευρύνει τους πνευματικούς μας ορίζοντες, μας επιμορφώνει μέσω της γόνιμης συνεργασίας όμορφων μελωδιών με εμπνευσμένους στίχους που αφορούν όλο το φάσμα των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Πηγή έκφρασης και κατάκτησης της αυτογνωσίας. Καλλιεργεί την καλαισθησία και την αντίληψη του ωραίου.

Κοινωνική επίδραση-Ενώνει τους λαούς, ανεξαρτήτως γλώσσας και κουλτούρας, αποστέλλει κοινωνικά μηνύματα και καταπολεμά στερεότυπα και προκαταλήψεις. Μεταλαμπαδεύει την ιστορία και τις παραδόσεις στις επόμενες γενιές.

Ψυχική επίδραση- Μας απαλλάσσει από τη ρουτίνα της καθημερινότητας, μας γεμίζει με ψυχική ευφορία και μας βοηθά να εκτονώσουμε την περιττή ενέργεια. Είναι και θεραπευτική η χρησιμότητά της, καθώς αποδιώχνει τα αρνητικά συναισθήματα.

Δεύτερο ερώτημα: Η μουσική διεθνής γλώσσα

Η δύναμη της μελωδίας ενεργοποιεί συναισθήματα ακόμη κι αν ο ακροατής δεν γνωρίζει τη γλώσσα των στίχων. Ως γνήσια μορφή τέχνης, καθώς συνδέεται με την ποίηση, διαθέτει υποκειμενικότητα και μπορεί να ερμηνευτεί όπως επιθυμεί ο καθένας-ο αποδέκτης ταυτίζεται εύκολα είτε με τον δημιουργό, τον ερμηνευτή, είτε με τους ήρωες των στίχων. Παρέχει πληθώρα επιλογών: τα ποικίλα είδη της βοηθούν το άτομο να επιλέξει το ρυθμό, τη μελωδία και τους στίχους που ταιριάζουν στη δική του ψυχοσύνθεση, ιδεολογία και αισθητική.

Επίλογος: Συμπερασματικά, η μουσική είναι ευεργετική μορφή τέχνης και απαραίτητη στη ζωή μας, επομένως επιβάλλεται να αναβαθμιστεί τόσο στο σχολικό πρόγραμμα, όσο και στην καθημερινότητά μας.

Ο/Η αρθρογράφος

B. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1η δραστηριότητα

B1. Το βασικό πρόσωπο είναι το ποιητικό υποκείμενο που μας δίνεται σε α' ενικό και α' πληθυντικό πρόσωπο, καθώς εντάσσει τον εαυτό του σε ένα σύνολο ανθρώπων με κοινά βιώματα. Ένα δευτερεύον πρόσωπο, αλλά με σημαντική λειτουργία στο ποίημα είναι <<ένας διαβάτης>> που με το τραγούδι του ξυπνά έντονα συναισθήματα στους γύρω του.

Χώρος- ένα τοπίο που αναπαριστά μια κλασική, λαϊκή συνοικία όπου ζουν καθημερινοί άνθρωποι. (κήπος, σκάλα, στροφή δρόμου, δέντρο)

Χρόνος-ο χρόνος συντίθεται από διάφορα ηλικιακά στάδια του ποιητικού υποκειμένου. Ξεκινά από την παιδική ηλικία (<<σαν ήμασταν παιδιά>>), προχωρά στη νεανική (<<κι αργότερα νέοι>>) και φτάνει σε μια ώριμη ηλικία (<<άχαρες μέρες που φύγατε>>)

Κεντρικό γεγονός-τραγούδι ενός διαβάτη που προκαλεί δυνατά συναισθήματα στους ακροατές.

Επίδραση: του ενεργοποιεί τη μνήμη (χωρίς αποτέλεσμα), του ξυπνά νοσταλγία για όνειρα και επιθυμίες, τον καθηλώνει και τον προβληματίζει

Τέλος: ο διαβάτης απομακρύνεται και το τραγούδι δεν ακούγεται πια. Το ποιητικό υποκείμενο βρίσκεται σε απόγνωση και προβληματίζεται γιατί στιγμιαία είχε ξαναβρεί το νόημα της ζωής και πλέον δε γνωρίζει τι να κάνει

B2. α) <<ήμασταν παιδιά>>-συλλογικότητα, καθολικότητα, εντάσσει τον εαυτό του σε ένα σύνολο, <<κι εγώ που υπήρξα τρελός>>-αμεσότητα, ζωντάνια, εξομολογητικό ύφος, βιωματικός χαρακτήρας, οικειότητα, αληθοφάνεια, <<Δε θυμάσαι>>/<<και τώρα τι θα κάνεις;>>-διαλογικό

ύφος, η ιδιαιτερότητα είναι πως πρόκειται για εσωτερικό μονόλογο καθώς το ποιητικό υποκείμενο απευθύνεται στον εαυτό του.

B2. β) εικόνα-<<κάγκελα του κήπου>>, <<αγκαλιάσαμε το πρώτο δέντρο>>
μεταφορά-<<το τραγούδι σβήνει>>, <<ένα άστρο...>>
παρομοίωση-<<σαν τους φτωχούς>>, <<σα μαγεμένος>>

B3. ανοιχτή απάντηση, έντονο υποκειμενικό στοιχείο

ενδεικτικά: νοσταλγία-για τα πιο μικρά μας χρόνια μέσω των εικόνων (<<σαν ήμασταν παιδιά>>), μελαγχολία- το ποιητικό υποκείμενο δεν πραγματοποίησε όσα ονειρευόταν και επειδή φαίνεται δυστυχισμένο λόγω της παρεύλευσης της νιότης (<<άχαρες μέρες που φύγατε>>), αγωνία και ανησυχία για το μέλλον του ποιητικού υποκειμένου αλλά και για την πιθανότητα να συμβεί αυτό και σε μας (<<όλα χάνονται>>, <<τώρα τι θα κάνεις;>>), καταφέρνει να μας καταστήσει κοινωνούς στις ανησυχίες του.

Επιμέλεια Απαντήσεων:

Φιλολογική Ομάδα του Ομίλου Ευκλείδη